

13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.). Λουκίας μάρτυρος (†304).

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ε'.

(τυπικὸν Κυριακῆς ἁγίων προπατόρων §§1-3).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα Ϛ' καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ἦχος Δι-θ

K υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μϑ ει ει σα κϑ ϑ ϑ ϑ
σον μϑ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κϑ ϑ σο ο ον μϑ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μϑ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
K α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μϑ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σϑ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μϑ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κϑ σο ον μϑ Κυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χη ς πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νη ς την καρ δι αν μϑ ει ς λο γϑ ς πο νη

ρι ι ι α ϑ τϑ προ φα ςι ζε σθαι προ φα ςει ς εν α μα ρ

τι ι ι αι ς Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποι ς ε ρ γα ζο με νοι ς την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ

των Δ

Π^{Δι} αι δε υ ςει με δι και ο ς εν ε λε ει και ε λε γ ξει με

Δ ε λε ο ν δε α μα ρ τω λϑ μη λι πα να τω την κε φα

λη η ην μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ ςευ χη μϑ εν ται ς ευ δο κι

αι ς αυ των κα τε πο θη ςαν ε χο με να πε τ ρα ς οι κ ρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ ς ο νται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυ ν θη ςαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϑ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϑ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϑνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϑ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϑ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϑ την δε η σι ι ιν

μϑ την θλι ψιν μϑ ε νω πι ον αυ τϑ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μϑ το πνευ μα μϑ και συ ε γνωσ

τας τριβουςμ^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυψανπα γι δαμοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μ^Δ και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ων την ψυ χη η ην μ^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μ^Δ με ρις μου ει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἔξομολογήσασθαι^Δ τω ο νο ο ο μα τι ι σου^Δ

Τ^{Δι} ον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε

ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι

ας Δ δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν θ

Σταν ρον Γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη

τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε Νη

ε λη η η σε και α να στα α ας ε Δι

εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα

νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α

α α ανθρω πον Δ

Στίχ. β'. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ε ως ου α α αν Χ Δ

τα α α πο δω ως μοι Δ

Χρι στος ο Σω ω ω τηρ η η μων το καθ η μων χει Δι

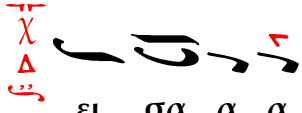
ρο γρα φον προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω Δ

ε ξη η η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το κρα Νη

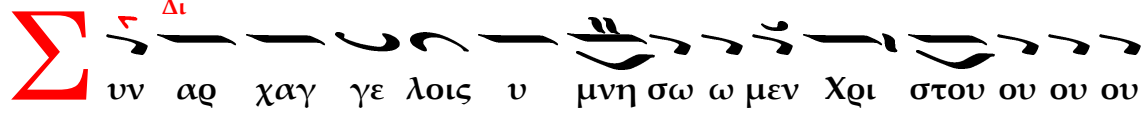
α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε προ σκυ νου ου Δι

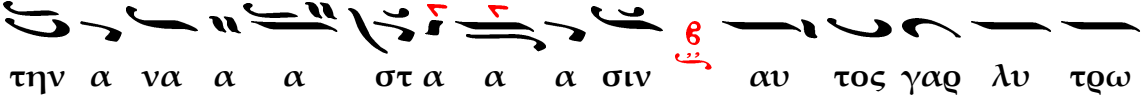

ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν Δ

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α α

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου

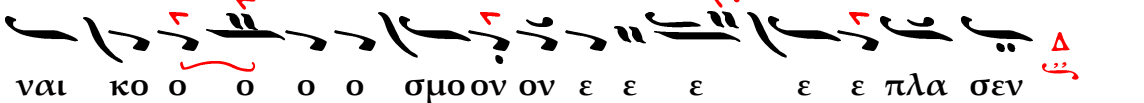

Συν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

την α να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω

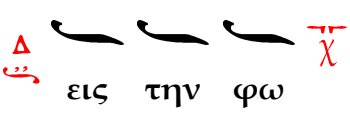

τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

μων και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

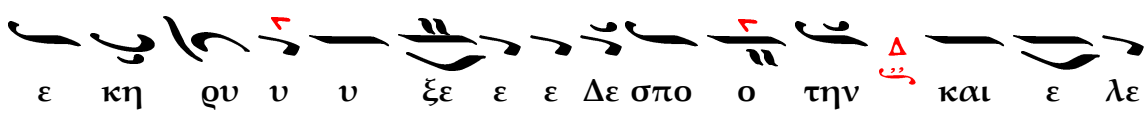

ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα
εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

Σε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γεται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

Νη κά θως ει πενωσ πα αν το δυ υ ν α α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

νον α θα α α να α α α τον Ζω ο δο τα Χρι

στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται

Χ

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Ε ν τω σταυ ρω σου κα τηρ η η σαστην του ξυ υ λου

ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη σου ε νε ε κρω ω

σας του θα να α α του ου το κρα α α α τος εν

δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νο ο ος

τω ω ων α αν θρω ω ω πων δια του το ο ο

σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι στε ο

Θε ος η μων δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. στ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

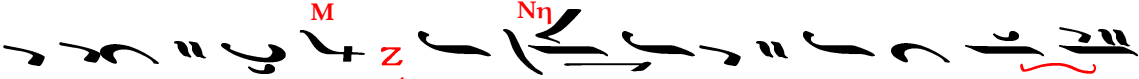

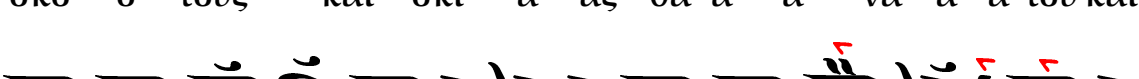
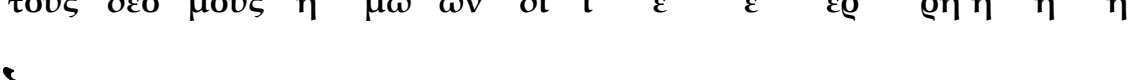
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

Χ

ηλ πι σεν η ψυ

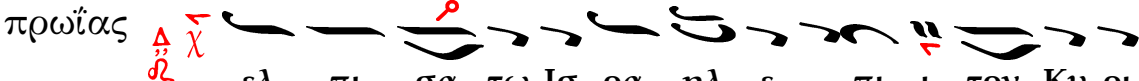
χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ι ε ε φο

 ο ο βω πυ λαι αι αι θα α να α α του πυ λω ροι

 οι δε ε Α δου ι δο ον τε ε ες σε ε ε

 πτη η η η ξαν πυ λας γα ρ χα λ κα ας συ νε ε ε ε

 τρι ι ι ι ψας και μο χ λους σι δη ρου ους συ νε

 ε θλα α α σας και ε ξη γα γες η μα α ας εκ

 σκο ο τους και σκι α ας θα α α να α α του και

 τους δεσ μους η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η η

 ξας

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράσεισος. Ἦχος πλὴν Νη ρ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

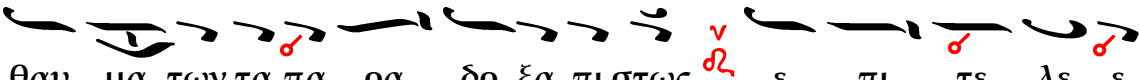
πρωΐας

 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι

 ον

Tων Προ πα το ρων ση με ρον πι στοι τε λην τες μνη

 μο συ να α νυ μνη σω μεν Χρι στον τον Λυ τρω την τον

 με γα λυ ναντα αυ τες εν πα σι τοις ε θνε σι και

 θαυ μα των τα πα ρα δο ξα πιστως ε πι τε λε ε

σαν τα Κυριον ωως κραταιον και δυνατον

και εξ αυτων αναδειξαντα ραβδον δυνα

μεως ημιν την μονην απειραν δροον και Θεοπαι

δα Μαριαν την αγνην εξ ης το ανθοσπροη

η ηλθε Χριστος βλαστησας πασι την ζωην και

αδα πανον τρυφην και σωτηριαν την αιωνιον

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πασων των

α νοομιων αυτῶ

Οτῆς αγιῆς Παιδας εκ πυρος ρυσαμενος

Δεσποτα και εκ στοματος λεοντων Δα νιηλο

ευλογησας Αβρααμ Ισαακ τε τον δαλον σα

και τον τῶν τῶν υιον τον Ιακωβ ο ευδο

κηησας εκ σπερματος των γενησθαι καθη

μας ινα τῶν προλιθησαντας σωσης Προ

πατορας ημων σταν ρσαι και θαπτεσαι και συντρι

βεις τῶ θανατῶ ταδε σμα^Δ συν εγειρεις τε πα
ααντας^ν τῶσ απαίω νος οντας εν νεκροις^Δ προ
σκυ νῶν τας σε Χριστε την Βασιλειαν τῶν αιωνιων^ν

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,^Δ

παντες οι λαοι^ν

Ως εν ψεκαδι μεσοντης φλογος τη δροσω τῶ
Πνευματος^ε αγαλλομενοι οι παιδες τῶ Θεου^ν πε
ρι επα των μυστικως^Δ εν αυτη προτυπωσαντες^ε
την Τριαδα και την σαρκωσιν Χριστου^ν και ως σο
φοι οι διαπιστεως^Δ εεσβεσαν δυναμιν πυ
ρος^Δ και Δα νι η ηλ δε ο δικαιοσ^Δ λε
ον των ωφθηφιμωτης^ν ωνταις δε η σεσι ιδυσω
πῶ μενος φιλανθρωπε Σωτηρ^Δ και ημας τῶσ α
σβεεεστῶ^ν και αιωνιου λυτρωσαι πυρος^Δ
και αξιωση σου τῶν χεινητων^ε ρα νιου Βασιλειας
σῶ^ν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

 με ε νει εις τον αι ω να

Ω ς περ εν δρο σω ον τες οι πι στοι και α γι οι Παι

δες οσ εν κα μι νω της φλο γος της τσ πυ ρος προ ε

ζω γρα φην μυ στι κως την εκ Παρ θε νσ οσ ε λευ

σιν την α φλε κτωσ α να λαμ ψασαν η μιν και Δα νι

η ηλ δε ο δι και οσ και εν Προ φη ταισ θαν μα στος

τρα νωσ την θει ει αν δευ τε ρανσ ε πι δη μι

αν προ δη λων ε ω ρων ε κραυ γα ζε εν ε ως ο θρο

νοι ε τε θη σαν φη σι και κρι της ε ε κα θε ε ε

σθη και τσ πυ ρος ε πε στη πο τα μοσ ο ρυ

σθει η μεν Χρι στε ταισ ι κε σι αισ αυ των Δε ε σπο ο

τα

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ^{Πα} ο υ ς π ρ ο τ ο υ ν ο μ ο υ ο υ π α α τ ε ε ε ρ α ς ^{Δι}
 α α α α π α α α α ν τ α ς ^{Πα} ε υ φ η μ η η σ ω
 ω μ ε ν σ η η μ ε ρ ο ν π ι ι ι σ τ ο ι Α β ρ α
 α α α α μ τ ο ν φ ι λ ο ο θ ε ε ο ν και Ι
 σ α α α κ τ ο ν ε ξ ε π α γ γ ε λ ι ι α α α ς τ ε ε χ θ ε
 ε ε ν τ α και Ι α α κ ω β και τ ο υ ς δ ω ω ω δ ε ε
 κ α π α α τ ρ ι α α α α ρ χ α ς Δ α β ι ι ι ι δ ο ν
 π ρ α ο ο τ α α α τ ο ν και αι αι Δ α ν ι ι η λ
 τ ο ν ε π ι θ υ μ ι ω ω ω ν π ρ ο ο φ η η η τ η ν και τ ο υ ς ^{Δι}
 τ ρ ε ι ς π α ι αι αι δ α α ς σ υ ν α υ τ ο ι ς γ ε ρ αι αι αι αι
 ρ ο ο ο ο ν τ ε ς τ ο υ ς τ η ν κ α α μ ι ι ν ο ν ε ι ς δ ρ ο
 ο ο σ ο ο ν μ ε τ α α β α λ ο ο ο ο ν τ α ς αι τ ο υ
 ο υ μ ε ν ο ι ο ι α α φ ε ε ε ε σ ι ν πα ρ α Χ ρ ι
 σ τ ο υ ο υ του ο υ Θε ε ε ο υ του ε ε ν δ ο ο
 ξ α ζ ο ο μ ε ε ε ν ο υ ο υ εν τ ο ι ο ι ς α γ ι ι ι ο ι
 ο ι ς α α α υ τ ο υ

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Και νυ υ υ νκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην
Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
νο ο μουτηης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου
σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε
ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε
νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε
κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει
νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και
ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε
ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ
χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α τϛ
ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν

ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Πα

Ἡ ^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλα σμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

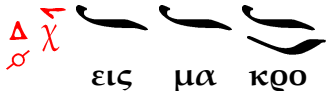
Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ
και περι ι ε ζωσα το

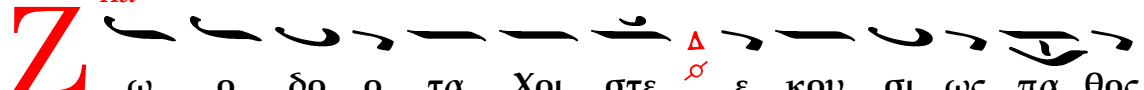

Δ^{Πα} ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξυ υ λου
κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
κρω σας ε φω ω τισας δε το γε νος η μω ων τη η
ε γερσεισου δι ο βο ω μενσοι ζω ο δο ο τα
Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, Δ
η τις ου ου

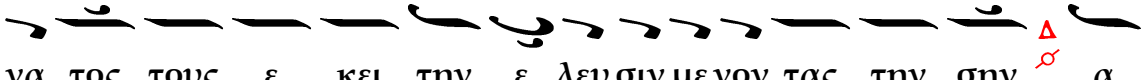

σα α λευ θη σε ται
Ε^{Πα} ν τω σταυ ρω Χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ
λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω
πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε
κεν τησαν Ε βραι οι δεσφρα γι σαι τα α φον η τη σαν το
την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι στα με νοι αλλ ο δι οικτον
σπλαγχνω σου κα τα α δε ξα με νος τα φην και τρι η η
μερος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εις μα κρο

 ο τη η τα η μερων

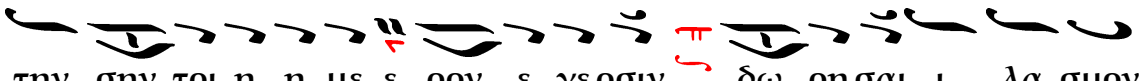

Z^{Πα} ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος

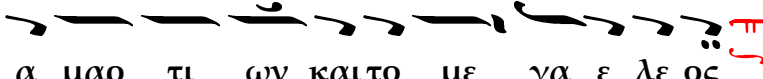

 υ πο στας δι α θνη τας εν Α δη δε κα α τελ θωνως δυ

 να τος τους ε κει την ε λευ σιν μενον τας την σην α

 φαρ πα σαςως εκ χει ρος κραταιου Πα ρα δει σον ανθ Α δου οι

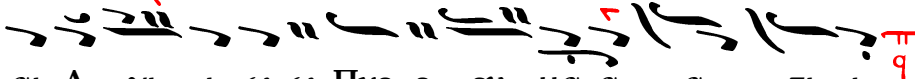
 κειν δε δω ρησαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι

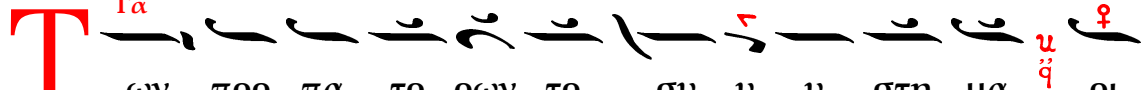

 την σην τρι η η με ε ρον ε γε ρσιν δω ρησαι ι λα σμον

 α μα ρ τι ων και το με γα ε λε ος

 Ἦχος Γα ϕ

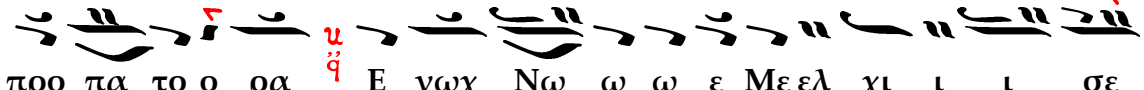

Δ^{Νη} ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

T^{Γα} ων προ πα το ρων το συ υ υ στη μα οι

 φι λε ο ο ορ τοι οι δε ε ευ τε ψαλ μι κω

 ω ως ευ φη η μη η η σω ω ω με εν Α α δα μ τον

 προ πα το ο ρα Ε νω χ Νω ω ω ε Με ε λ χι ι ι σε

ε ε ε δε εκ ^{Νη} Α βρα α αμ Ι σα α α ακ και αι
Ι α κω ωβ ^{Γα} με τα νο μο ον ^{Μω} υ ση η ην και
Α α α α α ρων ^{Πα} Ι η σου ου ουν Σαμουου η η
ηλ και αι Δα α βι ιδ ^Μ μεθ ω ων τον Η η η σα ι
ι ι α αν ^{Γα} Ι ε ρε μι αν Ι ε ζε κι
ι ηλ ^{Πα} και Δα νι ηλ και τους δω δε ε κα ^{Νη} α μα Η
λι ι ου Ε λισ σαι αι ον και τους α α α πα
α α αν τα ας ^{Γα} Ζα χα ρι ι α αν και αι το ον Βα
πι στη ην ^{Νη} και τους κη ρυ ξα αντας Χρι ι στον ^{Πα} την ζω
ην και α να α στα σιν του γε ε ενου ση η μω ω ω
ων ^{Γα}

Κ ^{Νη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω

νας τω ν αι ω ω ω ν ω ν α μη ην ^{Πα}

Α ^{Νη} σπο ο ρω σ ε εκ θει ει ου Πνε ευ μα τος ^{Γα} βου λη ^{Πα}

σει δε Πα α τρος συ νει λη φα ας Υι ον το ον του ου ου

Θε ε ε ε ου ου ^{Γα} εκ Πα τρος α μη το ο ρα προ ^{Πα}

των αι ω ω ωνων υ υ πα α αρ χο ο ο ον τα α
 Νη Γα
 δι η μας δε ε εκ σου α πα το ο ρα γε ε ε
 Πα
 ε γο ο νο ο ο τα σα ρκι ι ι α α πε ε
 Νη
 κυ υ υ η η η η η σα ας και βρε φο ος ε ε
 Γα
 γα λου χη σα ας δι ο μη πα α αυ ση η πρε
 Νη
 σβε ε ε ευ ει ντου λυ τρω θη ναι κιν δυ υ υ υ υ
 Γα
 νωντας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Θ

Ε ν πι ι στει τς Προ πα το ρας ε δι και αι ω
σας την εξ Ε θνων δι αυ των προμνηστευ σα με νος Εκ
κλη σι ι ι ι ι ι αν και χων ται εν δο ξη οι
Α α γι οι ο τι εκ σπερ ματος αυ των υ παρ
χει καρ πος ευ κλε ης η α σπο ρως τε κσ σα σε ταις

αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας

ψυ χας η μω ω ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·